

PRENUMERATA:

Miesięcznie we Lwowie
1,100.000 mp, z dostawą
do domu 1,200.000 mkp,
z przesyłką w Polsce
1,200.000 mkp, w innych
państwach 1,500.000 m.

CENA NUMERU

50.000 mp

Konto czekowe
P. K. O. 140.561.

KURJER LWOWSKI

wychodzi codziennie o godzinie 6 rano.

Ceny ogłoszeń:

Za wiersz milimetry
wynosi: Zwyczajny za
tekstem 12000 M. Nade-
stane 36000 Mk. Nekro-
logja 30000 Mk. Na pier-
wszej kolumnie, 90000 M.
Przed kron. i w rubryce
„Repertuar“ 70000 Mk.
Po kron. i kom. 60000 M
Dział ekonom. 70000 M.
Drobne ogł. za każdy
wyraz 7000 Mk. Paski
na kolumnie, tekstów po
50000 M. Ogłosz. zagran.
o 50% drożej.

REDAKCJA ul. Ossolińskich L. 15. ADMINISTRACJA ul. Chorążczyzny I. 26. — Adres telegr. „Kurjer“ Lwów. — Telef. redakc. 19. Od 10 wieczór telefon 874.

Nakładem Spółki Wydawniczej „Kurjera Lwowskiego“.

Redaktor naczelny: Dr. Włodzimierz Jampolski.

Walka o parlamentaryzm w Niemczech.

Były kanclerz Niemiec, Stresemann, powiedział nie bez słuszności, że gabinet jego jest ostatnim gabinetem parlamentarnym. Wszak atak prawicy godził nie w Stresemanna, lecz w parlamentaryzm niemiecki. Prawica pragnęła celowo wywołać przesilenie, by wykazać nieudolność ustroju parlamentarnego i błędy konstytucji wejmarskiej. Prawica wiedziała bardzo dobrze, że Stresemann miał już w tece dekret rozwiązujący parlament. Rozwiązanie zaś parlamentu było wspaniałą okazją do zagarnięcia władzy w swoje ręce. Do jakiego stopnia pragnęła prawica rozwiązania sejmu Rzeszy, świadczą o tym kilometrowe szpalty prasy reakcyjnej, która wykazywała, że jedynym nieszczęściem Niemiec jest parlament i konstytucja wejmarska. Lecz obłuda wyszła na jaw dość szybko. Kiedy bowiem po dymisji Stresemanna prezydent Rzeszy powierzył misję Kardorffowi i Albertowi, wówczas prawica zapłonęła oburzeniem, dlaczego misji tej nie powierzono Hergtowi, przewodcy nacjonalistów.

Walny atak prawicy przygotowany był w chwili głosowania nad ustawą o nadzwyczajnych pełnomocnictwach dla rządu. Było bowiem rzeczą znaną, że socjaliści będą głosować przeciw ustawie. To też pierwsze głosowanie dało 282 pro, a 79 contra. Ponieważ do ważności potrzebne były dwie trzecie głosów, przeto była uzasadniona nadzieja, że przy głosowaniu rozstrzygającym nie uda się uzyskać 306 kartek.

Socjaliści znaleźli się w nielada kłopotcie. W zasadzie byli oni przeciwni ustawie o pełnomocnictwach i chwilowemu zawieszeniu sejmu, gdyż w rządzie udziału nie mieli, ale z drugiej strony rozwiązanie parlamentu i rozpętanie w całym kraju walki partyjnej byłoby dla całej republiki samobójstwem. To też w ostatniej chwili zmienili decyzję i ustawę przeforsowali 313 przeciw 18. Nacjonaliści wstrzymali się od głosowania, ale siedzieli na sali przez cały czas i z zapartym oddechem wyczekiwali wyniku. Tylko Stinnes, który w dzień przedtem był w sejmie, w dniu głosowania ulotnił się nagle z Berlina. Lecz i część socjalistów, mimo nacisku ze strony kierownictwa w liczbie około 30, wstrzymało się od głosowania. Mimo to jednak cel demokracji został osiągnięty, choć na drodze — ograniczenia parlamentu parlamentaryzm i konstytucja uratowana, przynajmniej zaś niebezpieczeństwo, grożące parlamentaryzmowi, zostało na jakiś czas usunięte.

Nowy rząd z Marksem na czele jest tylko przemałowanym gabinetem Stresemanna. Ta osobistość okazała się tak poważna, że żadna inna kombinacja była nie do pomyslenia. Stresemann dzierży obecnie tekę ministra spraw zagranicznych i on reprezentować będzie interesy Niemiec, wobec koalicji. Reszta to ludzie środka, jedni jak Jarres o wybitnej i zdecydowanej fizjognomji, inni rozsądni i oględni zwolennicy republiki.

O ile losy polityki zagranicznej stoją pod wielkim znakiem zapytania, o tyle wewnątrz kraju zaczyna się poważny i zdecydowany zwrot ku lepszemu. Niemcy przekonali się już, że inflacja — to zbrodnia i oszustwo na żywym organizmie narodu, zło straszne, za które przyszli ministrowie w przyszłych społeczeństwach płacić będą gardłem — to okłamywanie samego siebie nie może wywołać nic prócz upadku i doszczętnej demoralizacji społeczeństwa. To też wprowadzenie miernika złotego już jest faktem dokonany. Urzędnicy dostali za grudzień pensje w walucie stałej. Krok ten odprężył do pewnego stopnia rozdrażnienie wewnętrzne i jeżeli warstwy posiadające zroz-

mieją konieczność ofiary na rzecz państwa, sytuację wewnętrzną uważać będzie można za uratowaną.

Wojna międzypartyjną odplywa powoli na teren prowincjonalny. Ani prawica ani lewica nie zrezygnowały ze swoich planów. Obie strony przygotowują się do walnej bitwy. Po wygaśnięciu pełnomocnictw kwestja parlamentaryzmu i utrzymania konstytucji wejmarskiej wypłyną na nowo. Czy demokratyczna Troja wytrzyma oblężenie monarchicznych Achajów, trudno dziś powiedzieć. W każdym razie bóg interesu i mamony jest cały po stronie chytrzego Uliksesa.

J. K.

Minister Kucharski nareszcie ustąpił.

Bankructwo polityki finansowej rządu.

Endecja obaliła własnego ministra na skutek opinii p. Younga. W miejsce jednego destruktoru skarbu — trzech „zbawców“: pp. Byrka, ks. Adamski i Zdziechowski.

Warszawa. (Tel. wł.) (G). Oczekiwana od pewnego czasu dymisja min. skarbu Kucharskiego nastąpiła dziś. Okoliczności wśród jakich doszło do tej dymisji są następujące: w ubiegły piątek w prezydjum Rady Ministrów odbywały się narady wszystkich członków gabinetu przy udziale przedstawicieli stronnictw większości, nad sytuacją finansowo-gospodarczą. W czasie tych narad min. Dmowski zakomunikował, że otrzymał od p. Younga list, w którym ten wyjaśnia mu, że polityka finansowa obecnego min. skarbu robi bardzo złe wrażenie zagranicą. — Oświadczenie to podważyło bardzo stanowisko p. Kucharskiego; następnie odbyło się posiedzenie zarządu klubu ZLN., na które przybył min. Dmowski i powtórzył swe oświadczenie.

Wobec tego, co p. Kucharski powiedział mu, iż jest zniechęcony i że byłby gotów ustąpić niema przeszkód do zmiany na stanowisku min. skarbu.

W czasie narad wykombinowano, aby kością, jaką jest teka min. skarbu podzielić się w ten sposób, żeby na ministra powołać ks. Adamskiego i utworzyć dwa równorzędne podsekretarjaty stanu, z których jeden ofiarowano post. Byrce, drugi zaś post. Zdziechowskiemu. W ten sposób skarbem gospodarowałyby trzy stronnictwa: Chrześć. dem., Zw. Lud. Nar. i „Piast“. Właśnie dziś w kulisach sejmowych mówi się o tem, że nominacja ks. Adamskiego, oraz pp. Byrki i Zdziechowskiego niebawem nastąpi.

Podział Piasta na „chłopski“ i „pański“.

Warszawa. (Tel. wł.) (G). Klub Piasta obradował dziś w sprawie losu ustawy o parcelacji i osadnictwie. Wobec opozycyjnego stanowiska lewicy ludowej i wobec niezadowolenia jakie wśród części piastowców ma panować z powodu tej ustawy dyskusja miała przebieg bardzo burzliwy. Odzywały się głosy „że lepiejby było aby chłop nie był na czele rządu“ itp. W czasie dyskusji postawiony był wniosek o skreślenie art. dotyczącego dóbr martwej ręki; za — wypowiedziało się 19 posłów, przeciw — 7-miu. Wtedy p. Witos, który był obecny na posiedzeniu zapytał czy to jest ostateczna uchwała; przewodniczący pos. Dębski oświadczył, że nie, wobec czego głosowano aby zreasumować poprzednią ustawę, ale wówczas reasumacja nie

przeszła. Wywołało to konsternację. W dalszym ciągu omawiano art. 3-ci i cały klub prócz posła Jedynaka, głosował za obniżeniem wielkości środków do 180 ha. Wtedy prem. Witos opasł się zebranie, mówiąc, że się spieszy na posiedzenie Rady Ministrów, gdzie się ważą losy ministra skarbu. Ostatecznie wybrano podkomisję, która ma się starać uzgodnić stanowisko prawicy rządowej z wymaganiami postawionymi dziś na klubie. Zaznaczyć należy, że w klubie Piasta w związku z tem utworzyła się frakcja chłopska, złożona z 19-tu posłów. Charakterystyczne jest, że w łonie stronnictwa ludowego utworzyć się musiała frakcja chłopska aby bronić interesów włościństwa.

Bolszewickie hasła, nastroje, uroczystości.

(Od naszego korespondenta.)

Petersburg, w listopadzie.

Dawna stolica imperatorskiej Rosji świeciła z niezwykłą uroczystością, z rozmachem manifestacyjnym, którego mistrzami są bolszewicy — szóstą rocznicę rewolucji komunistycznej. Przygotowania szły na szeroką skalę, ale też wyniki były potężne. Ilościowo pochód uliczny wyglądał okazal, bo wszystkie instytucje, urzędy, organizacje in corpore wzięły udział. Według wezwania władz sowieckich wszyscy dobrowolnie mogli brać udział, tylko w aneksie do aktu, powiedziano, że spisy tych, którzy się nie zgłosili, należy przedstawić do G. P. U., a co zatem idzie, narazić na polityczne szykany.

Pochód szedł Newskim prospektem i defilował przed Petrosowietem z Zinowiewem na czele, który siedział na placu Zamkowym na trybunie. Cały pochód upstrzony czerwonymi chorągiewkami, alegorjami, zjadliwymi, nieraz dowcipnymi satyrkami na wrogów bolszewizmu. — Więc była menażerka ze świnią, Stinnesera i bułdogiem Curzonem, był Poincaré i Witos wywołani na taczkach, była Ententa, która usiadła w kaloszu (zrobiła klape), but przygniatający faszyzm do ziemi.

Ale nad całą manifestacją górował, wyciskał piętno charakterystyczne problem rewolucji w Niemczech. Tu wysiadał się dowcip w alegorjach i satyrze, bo to najbardziej piekące zagadnienie dla Sowietów.

Już w przeddzień na uroczystym posiedzeniu Petrosowietu w operze, gdzie wszystko było według dawnego obyczaju z lokajami we frakach i bankietem luksusowym, w mowach wszystkich przewijał się motyw, jak pomóc rewolucyjnym Niemcom, bo wszyscy rozumeli, że upadek komunizmu w Niemczech odsunie w niewiadomą przyszłość horoskopy światowej rewolucji. Przewodniczący zebrania Zinowiew, w mowie inauguracyjnej charakteryzował postępy komunizmu w Europie — wskazywał na powstanie bułgarskie i z ubolewaniem rozprawił o upadku komunistycznych rządów Saksonji, — Lecz proletariatu pobity, ale nie rozgromiony, przyjdzie niedługo chwila kiedy znów porwie się do walki, a wówczas sowiecka Rosja pójdzie niemieckim robotnikom z pomocą.

W mowie brzmiała nuta bojowa, która była wyrazem pogłosek o interwencji zbrojnej Rosji w Niemczech (przez Łotwę, Litwę, Prusy i

Pomorze. Podobno, powtarzam pogłoskę, na radzie w Moskwie na wniosek Zinowiewa uchwalono już wojnę, ale oparli się temu Trocki, twierdząc, że armia nie gotowa, w stadjum dopiero organizacji. Przestrzegali, by z tego „polskiego korytarza, nie powstał „większy przeciąg“.

Wszystkie te plany wojenne opierały się na optymistycznych relacjach Radka, który twierdził, że rewolucja ma wszelkie szanse powodzenia, że lała chwila ogarnie całe Niemcy. Po liście czerwonej Saksonji i Turyngji powstało oburzenie na Radka i miano go odwołać z Berlina.

Osobną wzmiankę poświęcił Zinowiew w mowie swej Polsce. W tym kraju, mówił, co do którego najstabsze żywno nadzieje, dziś krzawi się ziarno rewolucji coraz plennie. Burżuazja, nie może przełamać kryzysu, więc pora, by proletariatu ujął władzę w swe mocne dłoń. Podobno, nie ogłoszono tego w gazetach, miał otwarcie przyznać, że do ostatnich strajków bolszewicy przyłożyli rękę. Dziś według zdania Arskiego (Polak-Radziszewski) przednia straż rewolucji właśnie w Polsce, na nią patrzą oczy całego proletariatu Europy.

Toteż gdy przyszły wiadomości o załamaniu się fali strajkowej, nastąpiło znowu zdekongertowanie, dezorientacja, nowe ataki w prasie i na zebraniach na pańskie rządy w Polsce itd., wraz z mową fazą pogłosek o zamierzeniach wojennych w Polsce. Bo w tym jest cały system, aby zająć umysł ludności sprawami zewnętrznymi, a odwrócić umysły, od coraz gorzej szalejącej drożyzny, nędzy, bankructwa własnego, czarnej przyszłości ekonomicznej, w danym momencie jeszcze gorszej wobec nadmiernego wysiłku finansowego Sowietów na poparcie rewolucji niemieckiej.

Prześladowania członków Związku strzeleckiego.

Prześladowania członków Zw. Strzeleckiego zakreszają coraz większe kręgi.

Sledztwo w Krakowie w sprawie domniemanego udziału członków Strzelca w wypadkach krakowskich nie zostało ukończone. Dotychczasowe jego wyniki nie dały żadnych rezultatów. Kłębry w najmniejszym stopniu obciążały Zw. Strzelecki. Niszczalnie od tego rozkazem D. O. K. Kraków cofnięto Strzelcom wszelką pomoc techniczną (broń, lokale, strzelnice, instrukto-

rów i t. p.), zaś wszystkim członkom armji czynnej, polecono wystąpić z organizacji Zw. Strzeleckiego.

W Wołkowysku Oddział Zw. Strzeleckiego złożony z kolejarzy przestał istnieć dlatego, że wszystkich nieetatowych pracowników kolejowych za należenie do Strzelca zwolniono ze służby, zaś wszystkich etatowych przeniesiono do innych miejscowości.

Porucznik Kulesza, za wygłoszenie odczytu w Związku Strzeleckim, został translokowany. Ustnie zrobiono mu zarzut, że zaangażował się w „polityczną robotę“.

W Suwałkach eksmitowano Zw. Strzelecki z zajmowanego lokalu. Ze zwykłej sprawy o eksmisję zrobiono wielki proces. Rozprawie przewodniczył sam prezes Sądu Okręgowego. Pomimo dwóch świadków, stwierdzających prawo Zw. Strzeleckiego do lokalu — Związek Strzelecki z lokalu usunięto.

Wszystkie Oddziały Związku w raportach do Zarządu i Komendy Głównej skarżą się na szykany i prześladowania ze strony władz administracyjnych. Te ostatnie powołują się na jakieś rozporządzenia Min. Spr. Wewnętrznych.

Tak w Polsce przygotowują organa rządowe rezerwy dla ochrony granic państwa.

Na szczytach popularności.

Max Linder i Poiret we Wiedniu.

(Od naszego korespondenta.)

Wiedeń, 2. grudnia.

Krótką notatką w dziennikach wiedeńskich, donosząca o przyjeździe „Maksa“, wystarczyła do wywołania istnej rewolucji na dworcu zachodnim. Każdy kącik dworca był szczelnie zapelniony mimo pory nocnej. Bardziej zapaleni przysiali z lampionami, a nawet z pochodniami. Jeszcze zeden „orientexpress“, który już przecie wozil rozmaite wielkości, nie miał doznać takiego przyjęcia, jak dzisiaj. Wszak to przyjeżdża sam Maks Linder, żywy, poruszający się i — mówiący — i to wraz ze swoją małżonką!

Bo zanadto jest świeżą jeszcze „afera miłosna“ Maksa, znana światu całemu ze szpaltowych artykułów prasy paryskiej i światowej. I jakże tu więc nie pódć i nie oglądać sobie końca tej „afery“ i jej — przyczyny? Nie będę powtarzać Szan. czytelnikom tej romantycznej historii, przypuszczając, że każdy już ją zna,

WŁADYSŁAW ORKAN.

14

Kostka Napierski

Powieść z XVII. wieku.

CZEŚĆ DRUGA.

(Ciąg dalszy).

III.

Z pół mili od Czorsztyna, przy trakcie do Nowego Targu, stała karczma zajezdna, jak dziś stoi, zwana „Pod Hubą“. Ponad nią bowiem, na spadzisku Gorców, była kilku-osiedlowa osada Huba.

Karczma ta w dogodnym wielde, jakby przez dyabla upatrzonem położona miejscu, znana była szeroko i osławiona z bijatyk, jakie się tu przy świętach nieraz odbywały, jakoteż z gościń hi schadzek zbójników, którzy ją, że stała opodalnie od wsi, a w bliskości szerokich, harkłowińskich lasów, chętnie przy czasie nawiedzali.

W tej to umówionej karczmie onego wieczora zeszli się trzej przyjaciele nasi: Chowaniec Jędrak, Łukaszczyk i Jasiak Orawiec.

Siedzieli w izbie bocznej po za przegrodą szynkwasu. Na stole stała przed nimi butla gliniana palenki — na misach oszczyпки, pstrągi, i co karczma miała. Raczili się nawzajem serdecznie, gesto do siebie przepijając.

— W ręce, Jasiu!
— Pij, bracie.
— Zdrowie towoje, Józus!
— Dej ci Boże i tobie. W ręce twoje, Jędrus!
— A zakaście! — posunął Jędrak przed przyjaciół misy. — Nie bogato tego, ale co jest...
— Kiedy to tak u mnie — westchnął Józek — barana bych wam na kotle w zentycy...
— Jeszcze go zjemy na czas — niech się pasie.
— Mało my ich to na szafasach zjedli?
— Hej — jak se człek spomni na te czasv...
— Ka-s se zamysłil, to-s sie niósl...
— Jako to piórko na wietrze...
— Ani-s sie nie czul... wierch-dolina...
— Slobodnos cie prowadzila...
— Dy i dziś... Ale juz nie to...
— Ulecialo...

„Ścieni, buczka, ścieni, Już sie nie zieleni...“
zanucil smętnie Jędrak.

— W ręce, Jasiu!
— Pij, bracie.
— Zdrowie towoje, Józus!
— Telo uciechy, jak sie wraz zejdzimy...
— Tak my sie wej i zeszli.
— Teraz będzie przychwalował — przycisnął Jędrak. — A jak-ech mu powiadał: będzie

i Łukaszczyk Józek, uciechymy sie — to sie ważył — trudno go upytać było.

— Bó on je teraz na zamku w honorach, na zamku...

— Zawdy, zdrajca, Ignął do pańskich do-brów.

— Jak i wte, kie go trudno było z piwnic grafa Miklosza wywołać.

— Abo wte, kie barany Lengejowi zajął.

— Śmieje sie śmieje! — przygroził Łukaszczyk — Jak te barany wszystkie, co je minal, na sądzie ostatecznym poczna beczed...

Jasiak-zdrajca z przytająną szczęśliwością uśmiechał się obu przyjaciółom. We zwyczaję to już było, że kiedy razem się zeszli, Jędrak z Józkiem z niego podrywali. Nic go to nie urażalo, nawet rad był, że im sobą uciechy przyczynia.

— Rados z wami!

— A z tobą mitrega. Wypij-że raz...

— Kie nie bacze, do kogo...

— Kto skraja.

— To w ręce twoje, Józus!

Kolejkę jedną i drugą spełnili, oszczypkami zakaśli.

— Nic nam nie opowiadasz — Józek do Jędraka się zwrócił — jak ci sie tam na Ślązku powiedlo?

— Dobrze.

— Chwali-ć Boga. Ale by my chcieli...

(C. d. n.).

Ale oto i pociąg w hali, a w jednym z okien Maks Linder, tym razem nie na ekranie, lecz w rzeczywistości — no i jego małżonka. Mając przed sobą jego towarzyszkę życia, zrozumieć musiał każdy, że nasz Maks nie mógł postąpić inaczej, tylko zakochać się na zabój. Oboje tworzą parę do pozazdrośczenia, a o nim mogą to dodać jeszcze, że osiągnięcie elegancji jego i szyku w ubiorze pozostanie dla wielu elegantów tylko — marzeniem.

Nastąpiły mowy powitalne, przygłuszane wiewatami, Maks Linder rozdierał autogramy, małżonka zaś jego znikła wkrótce zupełnie pod bukietami róż. Maks Linder przyjęty został oficjalnie na dworcu przez nowo powstałe austrj. tow. filmowe „Vita“, dla którego będzie kreował główną rolę w komedji „Klown z miłości“. Film ten będzie zdejmovany we Wiedniu w olbrzymich zakładach „Vita“, pod kierownictwem francuskich i wiedeńskich reżyserów. Towarzystwo to rozporządza olbrzymiami kapitałami, czego dowodem zaangażowanie takich drogich sił jak Maks Linder, a współpraca paryskich reżyserów zapewni mu z pewnością wielką przyszłość.

Drugą sensacją Wiednia to — pan Poiret. Jakież serduszko pięknych Lwowianek nie zabije silniej na to imię? Pan Poiret jest wszystkim: malarzem, rzeźbiarzem, pieśniarzem, poetą nawet. W rzeczywistości jednak jest on — królem mody. Niebyłoby zaś nim, gdyby nie był artystą. Także i pan Poiret był przyjmowany przez prasę i już nad dworcem musiał poddawać się wywiadom zawsze żądnych nowości dziennikarzy. Przyniósł ze sobą sześć ładnych, eleganckich mannequins o istic paryskim szyku, nbranych jednolicie z lekkimi odcieniami. Kilkoma autami odwieziono jego gigantyczne kufry do teatru „Kammerspiele“, a co w tych kufrach było, miała publiczność wiedeńska sposobność oglądać po bardzo słonych cenach.

Pan Poiret dał kilka przedstawię przy wysprzedanej sali, a to co pokazywał, warte było tego, co żądał. Łaskawe Czytelniczki, najpierw muszę Wam donieść, że wszystko, co się zalicza do wełny straciło łaskę królowej mody. Wszelkie haftowane staniczki, kostjумы z wełny — ad acta! Wełna przeszkadza ujawnianiu się linji.

Do tego powołany został jedwab i plusz. Suknia wieczorowa musi być gładka, bez żadnych zakładek, lub t. p. przestarzałych dodatków. Może nawet być zupełnie bez rękawów, a ewentualnie mieć tylko jeden rękaw.

Jedyną dopuszczalną ozdobą są hafty w złocie i srebrze. Najważniejszą rzeczą jest ułożenie fałdów, co jest zasadą nowej mody. To jedno. Drugie, że chcąc to wszystko osiągnąć, należy używać najdelikatniejszych tkanin i najbardziej miękkiego pluszu. A ja dodałbym jeszcze o siebie — ubierać się u pana Poiret, przyjmując oczy na rachunek...

W. E. B.

Ze spraw ukraińskich.

ZMIANA W KIEROWNICTWIE „NARODNEGO KOMITETU“.

Na onegdajszym posiedzeniu „Narodnego Komitetu“ zgłosił rezygnację prezes p. dr. Włodzimierz Ochrymowicz, motywując ustąpienie względami politycznymi i osobistymi. Rezygnację zgłosił ponadto: wiceprez. dr. Włodz. Baczyński, gen. sekret. dr. Honykowicz i jego zastępca p. Fedorciw. Rezygnację przyjęto do wiadomości. Sprawa nowych wyborów rozstrzygnie się w najbliższym czasie.

Wspomniane rezygnacje charakteryzują silne rozdźwięki, panujące w łonie ukr. trudowików. Ustupający, mający opinię „ugodowców“ usunęli się widocznie pod presją „nieprzejednanych“. Jak widać z tego, to partja trudowiczych przechodzi ciężki kryzys wewnętrzny. Konkurencja demagogji robi swoje, a p. Petruszewycz też, jak widać, nie spoczywa.

Dyplomatyczna porażka Polski w Paryżu.

Nieszczęśliwa konferencja p. Skirmunta z p. Beneszem. Litwa grozi zerwaniem stosunków z Polską. Dalsze odroczenie spraw Jaworzyny i Kłajpedy. Wielkie zwycięstwo polityki zagranicznej rządu p. Witosa.

Warszawa. (Tel. wł.) (G) Z Paryża donoszą do Warszawy (13 bm.): do wczoraj włącznie żadna ze spraw obchodzących Polskę nie została przez Radę Ligi załatwioną. W kołach politycznych polskich przypuszczają, że sprawa Jaworzyny będzie znowu odroczone, tak samo sprawa Kłajpedy. W tej ostatniej kwestji pos. Skirmunt złożył wczoraj memorandum w którym zastrzega prawa Polski na mocy art. 14 statutu Kłajpedy. Zachodzi obawa, że do podobnych platonicznych protestów ograniczy się cała działalność delegacji polskiej na obecnej sesji Rady Ligi Narodów.

ORGAN RZĄDOWY O „TRYUMFACH“ P. SKIRMUNTA.

Warszawa. (AW.) Korespondent „Gazety W.“ donosi z Paryża: Godzinna konferencja Skirmunta, Benesz i Quinones de Leona w sprawie Jaworzyny nie doprowadziła do rezultatu. Sprawa ja nie idzie ku porozumieniu, lecz ku wielkiej debacie przed radą Ligi, oraz nowemu odłożeniu. Również w sprawie Kłajpedy decyzja prawdopodobnie nie zapadnie na tej sesji. Gaulwanuskas oświadczył, że Litwa nie zgadza się na strefę polską w Kłajpedzie, ani na wykonanie zobowiązań transytowych. — Stosunki polsko-litewskie są zdaniem Gaulwanuskasa pośrednie między stanem wojny, a stanem stosunków dyplomatycznych.

Nominacja wojewody lwowskiego.

NIEZADOWOLENIE WSRÓD PIASTOWCÓW.

Warszawa. (Tel. wł.) (G). Rada Ministrów na ostatniem swem posiedzeniu zatwierdziła kandydatów na wojewodów; do Lwowa — Bilskiego, do Stanisławowa — Karabisza, do Krakowa — Kowalczewskiego. Zaznaczyć należy, że p. Bilski jest kuzynem min. Kiernika, a wszyscy trzej nowi wojewodowie są kandyda-

tami endecji. Wśród piastowców, pociągających z Małopolski wsch. panuje oburzenie z powodu tych nominacji; dopatrują się między innymi tendencyjnego przeciwdziałania tym posłom piastowym w Małopolsce wsch., którzy stoją w opozycji do obecnej polityki rządu.

Dodatek mieszkaniowy dla urzędników państwowych.

Warszawa. (Telef.) „Kurjer Czerwony“ donosi, iż rząd projektuje nowelę do ustawy o uposażeniu urzędników państwowych. Przed-

miotem noweli ma być dodatek mieszkaniowy dla urzędników państwowych.

Budowa nowych linii kolejowych.

Warszawa. (AW.) Preliminarz budżetowy min. kolei na rok 1924 przewiduje budowę ośmiu linii kolejowych, m. i. takich które miałyby na celu połączenie polskiego Śląska z pozostałymi częściami Rzpłtej, oraz ułatwienie komunikacji między

południową a północną częścią polskiego Śląska, z pominięciem węzła Bytomskiego. W ten sposób pociągi na G. Śląsku krążyłyby po liniach kolejowych polskich z wyłączeniem transytu na liniach niemieckich.

Sprawa parcelacji i osadnictwa.

Z posiedzenia Sejmu.

PRZED WALNĄ BITWĄ.

Warszawa. (Tel. wł.) (G). Dzisiejsze posiedzenie sejmu odbyło się naogół bez ważniejszych wydarzeń. Na jutrzejszem posiedzeniu clou sytuacji stanowić będzie prawdopodobnie dyskusja szczegółowa. Tu rozegra się dopiero batalja między stanowiskiem szczerze ludowem i demokratycznym z jednej, a paktowiczami lanckorońskimi z drugiej strony. Posiedzenie rozpocznie się już w południe.

Warszawa. (PAT.) Posiedzenie sejmu. Przystąpiono do pierwszego czytania ustawy o obowiązkowym stosowaniu wskaźnika zmiany kosztów utrzymania do regulowania płac zarobkowych.

P. Waszkiewicz: Jest b. pożądane, aby sejm załatwił tę ustawę jeszcze przed świętami. Mowca proponuje, aby sejm wyznaczył komisji termin 4-dniowy.

Pos. Stańczyk: (PPS.): Zgłasza rezolucję wzywającą komisję do przedłożenia sprawozdania do 18 bm.

Pos. Łańcucki: Ustawa powinna zagwarantować realne płace przedwojenne. Ustawę odesłano do komisji ochrony pracy z terminem 4-dniowym.

Pos. Bittner (Ch. D.): Dodatnią stroną ustawy jest zapewnienie przejścia w ręce drobnych rolników 220000 hektarów. (Pos. Smola: na księżycu). Co do dóbr kościelnych zachodzi niezgodność z konstytucją. Artykuł 114 powiada, że stosunek państwa do kościoła ma być określony na podstawie układu ze stolicą apostolską. Nie ma różnicy zdań pośród uczonych, że artykuł ten do-

browolnie ogranicza suwerenność państwa w tym punkcie.

Pos. Sommersstem (koło żyd.): W Małopolsce administracja czyniła z reformy rolnej zagadnienia polityczne i partyjne. My żydzi oświadczamy się przeciw tej ustawie, ponieważ uznajemy, że ona jest nie reformacją, lecz deformacją ustroju rolnego, która doprowadzi do zaprzepaszczenia tego ważnego problemu.

Pos. Wasyńczuk: Ustawę obecną uważamy za skierowaną przeciw nam dla odebrania nam zapasu ziemi i w tej formie w jakiej jest wniesiona, zgodzić się na nią nie możemy, dlatego też wnosimy o odesłanie jej do komisji rolnej.

Pos. Kowalczuk: Poprawki Ch. D. będą utrudniały wykonanie reformy. Nie możemy pójść za zdaniem Ch. D., którzy uzależnili danie ziemi na parcelację od zgody stolicy apostolskiej.

Na tem przerwano obrady nad tą sprawą. Pos. Kwapiński uzasadniał nagłość wniosku w sprawie przedterminowego zwalniania z pracy robotników rolnych w Małopolsce. Mowca stawia wniosek o wezwanie rządu o przestrzeganie orzeczeń komisji rozjemczej.

Następnie pos. Sanojca uzasadniał nagłość wniosku Wyzwolenia w sprawie ograniczenia wolności zgromadzeń i stawia wniosek wzywający rząd, aby niezwłocznie cofnął zakaz zgromadzeń i wieców poselskich pod golem niebem. Nagłość odrzucono, a wniosek odesłano do komisji administracyjnej. Następne posiedzenie dziś o godz. 12.

WALORYZACJA TARYFY KOLEI.

Warszawa. (PAT). 13. 12. „Gazeta Warsz.“ donosi: Od dnia 1. stycznia 1924 wprowadza się obliczanie taryfy kolejowej w jednostkach stałych. Dnia 29. bm. zostanie ogłoszony kurs franka złotego, według którego przeliczone będą wszystkie opłaty kolejowe w stosunku do taryf obowiązujących obecnie. Oznaczać to będzie po przeliczeniu na marki polskie podwyżkę o 100 do 125 proc. W dalszym ciągu taryfy kolejowe zmieniane będą zależnie od konjunktur na rynku walutowym w terminach 2-tygodniowych.

OBECNE POŁOŻENIE WALUTOWE NIEMIEC.

Berlin. (PAT). 13. 12. Komisarz walutowy Rzeszy Schach udzielił przedstawicielowi dziennika „Socialistische Correspondenz“ informacji o obecnym położeniu walutowym Niemiec i o zamiarach rządu w najbliższej przyszłości. Fakt stabilizacji waluty od dnia 20. listopada wpłynął uspokajająco na wszystkie sfery gospodarcze. Proces stabilizacji marki papierowej, oraz wprowadzenie marki rentowej i pożyczki rentowej doprowadził do sprzedaży towarów, dewiz i efektów w handlu wewnętrznym. Wszędzie daje się zauważyć znaczna niższa cen i brak ochoty do gromadzenia większych zapasów towarów. Stan produkcji niem. nie poprawił się jednak i nie może on poprawić się dopóki przedsiębiorcy nie uzyskają większych kapitałów w złocie w ciągu najbliższego tygodnia.

Wiadomości telegraficzne.

II. Zjazd sowietów. W pierwszych dniach stycznia odbędzie się w Moskwie drugi zjazd sowietów S. S. S. R. Głównym załaniem zjazdu zatwierdzenie konstytucji, oraz dopełnienie lub zmiana niektórych paragrafów konstytucji dotychczas niezupełnie jasno komentowanych. (AW).

Nowy sowiet moskiewski. W skład jego weszło 1915 członków, z tej liczby 1696 komunistów, 219 bezpartyjnych. Przewodniczącym obrony został Kamieniew. Oświadczył on w mowie powitalnej, iż w obecnej chwili w państwach burżuazyjnych zauważyć się daje przełom w stosunku do Rosji. Możliwe jest nawiązanie stosunków z Włochami i Ameryką. (AW).

Sprawy wojskowe.**O USTALENIE STANOWISKA CHORAŻYCH.**

W związku z zaliczeniem budżetowym chorażych na rok 1924 na kontyngens podoficerów zawodowych, minister spraw wojskowych zmienił dotychczasowe rozkazy w tej sprawie, ustalając, że chorażowie stanowią zatwierdzony kontyngens podoficerów zawodowych. Sprawa ta dla licznego stanu chorażych, który dotychczas nie posiadał określonych praw uposażeniowych, posiada bardzo doniosłe znaczenie.

ODSŁUGIWANIE CZASU ZA STUDJA PRAWNICZE.

Kierownik min. spraw wojskowych zarządził: Oficerowie zawodowi i oficerowie rezerwy, odsługujący czas za odkomenderowanie na studia prawnicze w myśl „Dz. R.“ Nr. 40/20, poz. 858, o ile nie są użyci na stanowiskach odpowiednich ich fachowemu wykształceniu, mogą czynić staranie na odsłużenie czasu za odkomenderowanie w zawodzie powszechnym sędziowskim.

Podania w tej sprawie winny być przedkładane przez interesowanych drogą służbową przez D. O. Kł. do właściwego prezesa sądu apelacyjnego, w którego okręgu pragną odbywać służbę sądową. Podania powinny zawierać dokumenty osobiste, niezbędne do dopuszczenia do aplikacji sądowej, oraz wszystkie załączniki wyszczególnione w rozp. min. spraw wojskowych L. 2240/V. E. 23.

Przymusowe podwyższenia płac.

Rząd wniósł do sejmiku projekt ustawy o obowiązkowym stosowaniu wskaźnika drożyznianego do regulowania płac w zakładach prywatnych, zatrudniających więcej niż 4 pracowników. Projekt zawiera 10 artykułów. Przepisy tej ustawy nie obowiązują w tym wypadku, gdy płaca zarobkowa przerachowana na franki szwajcarskie wedle notowań giełdy warszawskiej przekracza wysokość płacy zarobkowej tej samej kategorii pracownika z 1914 roku.

Pracodawcy lub zarządcy przedsiębiorstw winni przekroczenia przepisów tej ustawy, ulegną karze aresztu od jednego miesiąca lub grzywnie do 100 milionów marek.

Ustawa ta będzie ważna do 1 stycznia 1925 i traci swą moc obowiązującą z dniem wprowadzenia stałej waluty polskiej, chociażby wprowadzenie tej waluty nastąpiło w terminie wcześniejszym od podanego powyżej.

Kronika.**KALENDARZYK.**

Dzisiaj rz. kat. Nikarego; gr. kat. Nauma. Jutro rz. kat. Fortunata; gr. kat. Awakuma. — Wschód słońca 7:16, zachód 3:23.

TEATR WIELKI.

Piątek „Walkiria“.
Sobota o 3 „Noc św. Mikołaja“ — wieczór „Żydówka“, występ p. Jakubowskiej.
Niedziela „Krakowiacy i górale“, inauguracja przedstawień popularnych — wieczór „Faust“.
Poniedziałek „Nina“ Kampfa (występ Anny Sznage-Zielińskiej).
Wtorek „Rigoletto“.
Środa „Nina“ (występ A. Sznage-Zielińskiej).

TEATR MAŁY.

Piątek „Sprawa Kaisera“.
Sobota i niedziela „Pokojówka szuka miejsca“
Poniedziałek „Sprawa Kaisera“.
Wtorek „Pokojówka szuka miejsca“.

TEATR NOWOŚCI.

Piątek i sobota „Księżniczka Olala“.
Niedziela o 3:30 „Bajadera“ — wieczór „Księżniczka Olala“.
Poniedziałek „Dziwęzę z Holandji“.
Wtorek „Księżniczka Olala“.

We Lwowie.

— **W rocznicę śmierci prezydenta Narutowicza.** W sobotę dnia 15 bm. odbędzie się w katedrze św. św. Jana z inicjatywy p. prezydenta Rzpltej uroczyste nabożeństwo żałobne za spokój duszy śp. Gabriela Narutowicza, pierwszego prezydenta Rzeczypospolitej.

— **Obłęd czy prowokacja?** W chwili, gdy moralnie zdrowe sfery społeczeństwa polskiego przygotowują się do uczczenia pamięci świetlanej postaci Pierwszego Prezydenta, „młodzież wszechpolska“ zapowiada cynicznie na łamach „Słowa Polskiego“ zebranie plenarne 16 bm. o godz. 10 rano w sali lwowskiej „Czytelnia

„Akad.“ z referatem niejakiego p. Miecz Piszczkowskiego p. t. „Eligjusz Niewiadomski jako postać tragiczna“. Jak widać, to kult politycznego morderstwa nadal panoszy się wśród młodzieży endeckiej, prowadząc ją na manowce straszliwej duchowej deprawacji.

— **Uroczystość 1s opadowa w So'ole III.** „Sokół III“ uczcił 5-tą rocznicę Obrony Lwowa i bojów listopadowych 31 r. w ubiegłą niedzielę uroczystym wieczorkiem, który zagał uczestnik powstania 63 r. p. Józef Białynia Chołodecki. Utwory muzyczne wykonane przez uczniów i uczennice szkoły im. Paderewskiego pod batutą prof. J. Zwierzchowskiego, śpiew solowy p. O. Baczyńskiej i gra na fortepianie p. M. Keyhówniej, wywoływały burze oklasków. Sprawnie wykonane ćwiczenia gimnastyczne i piramidy wykonane przez drużyny i druhow, oraz odegrany przez Kółko dram. „Sokoła III“ z artystycznym ujęciem Obrazek z powstania p. t. „Wspomnienie Gryfity“, wypełniły resztę udatnego programu.

„Redutę Orzona“ oddeklamował bardzo pięknie druż Wojciechowski.

— **Biuro prezydialne magistratu lwowskiego** objął wicedyrektor p. Kwiatkowski a dotychczasowy nacelnik tego biura p. Mazurkiewicz objął kierownictwo IX departamentu.

— **Metapsychologia i ciekawość.** Srodowy odczyt prof. dr. Witwickiego o wynikach II zjazdu metapsychicznego w Warszawie ściągnął do kasy całą tłumy ciekawej publiczności. Wielu odeszło z bólem nie mogąc dostać biletu. Na sali było dwa rodzaje słuchaczy. Jedni przyszli posłuchać wykładu wykładowca prelegenta, drugich ściągnęła ciekawość tematu. Wszak na ajerniczności zjawisk metapsychicznych już wie jeden zarobił poważną flotę. Jakież było zdziwienie, gdy prelegent, zamiast wywoływać z karafki duchy, napił się wody i z niezwykle sympatyczną ironją począł smagać rozciekawione mózgi. By o zjawisku coś powiedzieć, trzeba je najpierw dokładnie opisać i zbadać a potem dopiero wydać sąd. Tymczasem rzecz ta nie jest jeszcze zbadana, przeto nie należy jej przeceniać przedwcześnie. — Ci zaś, którzy znali prelegenta z czasów lwowskich, mogli się delektować wykładowcą formą odczytu, kinematograficzną prawie charakterystyką członków kongresu, jasnym i głębokim ujęciem kwestji. — Dr. Witwicki wywiązał się świetnie z tematu. — Poważnie myślącym dał krótkie, ale wyczerpujące sprawozdanie ze zjazdu, ciekawych zaś i żądnych sensacji pouczył, co mu za czyn wysoce pedagogiczny policzyć należy. (K)

— **Występy Anny Sznage-Zielińskiej.** Pod kierunkiem p. Okornickiego odbywają się próby z sztuki Kampfa pt. „Nina“, w której główną rolę kreować będzie Zielińska, P. Zielińska wystąpi u nas tylko kilka razy.

— **Przedstawienie Popularne niedzielne** w teatrze Wielkim dn. 16 bm. zapowiada się b. dobrze. Szereg stowarzyszeń robotniczych i włościańskich zgłasza masowe zamówienia biletów w Związku Teatrów i Chórów włośc. (ul. Mickiewicza 26). Przedstawienie rozpocznie krótkie przemówienie prezesa Związku p. J. Bartosińskiego, poczem art. dram. p. Niewiarowicz wygłosi prolog pióra p. Józefa Mirskiego. Pierwszorządna obsada ról przez artystów dramatu, opery i baletu (Kopaczynska, Ładosiówna, Popowiczówna, Rowińska, Cyganik, Faliszewski, Gliński, Halski-Kowalski, Hierowski, Kalinowski, Łowczyński, itd.) Bilety do nabycia do soboty wieczór w Związku Teatrów i Chórów włośc. (ul. Mickiewicza 26).

— **Drzewka na święta.** Komitet Budowy II-go Domu techników przystępuje w tym roku podobnie jak w latach ubiegłych do sprzedaży drzewek w okresie przedświątecznym i w tym celu zapewnił sobie dostawę kilku tysięcy sztuk najpiękniejszych drzewek z Karpat, Choinki będą sprzedawane po niskich cenach na wszystkich większych placach w mieście. Miejsca sprzedaży i warunki zostaną później podane do wiadomości, obecnie Komitet Budowy II-go Domu Techników zwraca się do Społeczeństwa z prośbą, by w czasie zakupu drzewek zechciało pamiętać o wzniosłym celu jakim jest pomoc młodzieży akademickiej.

— **Znowu książki podrożeją** z powodu śrubowania cen papieru i druku. Mnożnik księgarski podwyższony zostanie od jutra na 400 tys. mkp.

Nadesłane.

NA OBECNY SEZON POLECAMY
KREM BAYADÉRE PUDER

List otwarty do Brunona Winawera.

Drogi Panie Brunonie!

Stało się obecnie modą w Polsce, że byle kiep pisze otwarte listy do mądrych ludzi. Nie weźmie mi więc Pan chyba za złe, że i ja Panu coś napiszę z racji Pańskiego Einsteina. *)

Przedewszystkiem muszę zaznaczyć, że z fizyką mam tylko tyle wspólnego, że uczył mnie jej w gimnazjum jeden z wybitnych tenorów polskich. Może więc Pan sobie wyobrazić rozmiar mego wykształcenia. Od kilku jednak lat tyle mi bębiono o Einsteinie, że początkowo nie zwracając na to uwagi, musiałem ostatecznie i tem się zainteresować. Stało się to w ten sposób, że raz w towarzystwie uroczych pań pomieszałem Einsteina ze Steinachem, zrobiłem z niego Einstacha i skompromitowałem się na dobre. Rozumie Pan, że było to nieprzyjemnie. Znoszę bowiem cierpliwie, gdy sam siebie nazywam osłem, ale nie lubię, kiedy i drudzy to samo mówią.

Koniec końcem — chciałem się czegoś dowiedzieć o tym Einsteinie. Kupiłem jedną książkę, drugą... nie a nic. Na okładce tych książek czytałem: „Popularne“, „Dla laików“ itp., ale dowiedziałem się tylko, że ktoś zważywał i byłem przekonany głęboko, że to nie ja. — Skorzystałem tylko pod jednym względem: odtąd już nie przekręcałem nazwiska, a w rozmówkach towarzyskich z wielką swadą używałem zwrotów w guście: „Einstein... hm... hm... względność — panie tego...“ i to mi zupełnie wystarczało.

W ten sposób przeszło dwa lata byłem zadowolony z siebie i przyzna Pan, że w tych ciężkich czasach można było mieć większe zmartwienia od tego, iż się zgoda nic nie wie o Einsteinie, choć się nazwisko często wspomina.

Niedawno idę koło księgarni i widzę broszurę: Bruno Winawer — Jeszcze o Einsteinie. — Winawer! Brawo! Nowy kawał. Doskonałe. Ubawię się.

Wchodzę do księgarni. Rzucam okiem między stronic, widzę obrazki i ucieszyłem się bardzo, że nowy Winawer jest ilustrowany.

W tramwaju rozcinam kartki — zaczynam czytać i — jak mówią we Lwowie — mało mi nagła krew nie załała. Książka naprawdę o Einsteinie!

Gdyby Pan więcej pamiętał o swoich znajomych i przysłał mi swego Einsteina gratis — byłbym wzruszył ramionami i rzucił gdzieś w ką, ale za książeczkę Pańską zapłaciłem gotówką 100.000 mp., i choć to są ogromnie einsteinowsko — względne pieniądze, przecież jeszcze popularnie pieniędzmi się nazywają.

By „odbić się“ — zacząłem czytać. Przez chwilę nawet nie wątpiłem — że tak czy owak niczego się nie dowiem. Początkowo zainteresował mnie styl, a potem...

Drogi Panie Brunonie! Niech się Pan na mnie nie gniewa, ale właściwie cała teoria Einsteina jest ogromnie prosta i zupełnie dla każdego zrozumiała. Dziwię się ogromnie, że ktoś mógł jej nie rozumieć. I dlatego piszę ten list otwarty, by wezwać Pana do publicznego przyznania się, że powodzenie pańskiej broszury nie jest zupełnie zasługą Pana, lecz wyłącznie i jedynie zasługą tych wszystkich, którzy o rzeczy tak prostej pisali jak „najnieprościej“.

Wierzę, że w imię prawdy uczyni pan to bez wahania i załączam serdeczny ucisk dłoni. Szczerze oddany.

Kl. m. z

*) Bruno Winawer. Jeszcze o Einsteinie. Teoria względności z lotu ptaka. Warszawa 1924. (S. 31).

P. S. Do jakich umysłów przenika treść Pana książeczki, świadczy najlepiej o tem fakt, że nawet memu przyjacielowi filologowi zupełnie cała teoria Einsteina „z lotu ptaka“ stała się jasną. Ciekaw jest tylko ogromnie, jakie były bliższe stosunki między panem Smith a miss Lawiną Coolidge i różne na ten temat snuje domysły.

Drugi Londyn podziemny.

Jeden z londyńskich budowniczych wypracował oryginalny plan rozwiązania palącej kwestii mieszkaniowej. Zamiast rozszerzać obręb tego olbrzymiego miasta jeszcze bardziej, lub nadbudować nowe piętra, proponuje on wybudowanie nowego miasta pod obecnym Londynem.

Według tego planu otrzyma się w ten sposób miasto o 2-piętrowych kamienicach, których część wystawać będzie ponad ziemię, część zaś znajdować się będzie pod ziemią.

Projektodawca zapewnia, że urzeczywistnieniu tego planu nie stoi nic na przeszkodzie, że mieszkańcy niższych pięter nie będą bardziej upośledzeni od mieszkańców dzisiejszego Londynu.

Jest rzeczą charakterystyczną, że zaledwie poinformowano publiczność o tym planie, już mała jego cząstka weszła w wykonanie. Mianowicie zarząd kolei podziemnej otrzymał pozwolenie na powiększenie dworca kolejowego, znajdującego się pod cyrkiem Piccadilly.

Jeżeli wymieniony plan zostanie wykonany tak, jak tego spodziewa się projektodawca, to może się zdarzyć, że w niedalekim czasie oświetlone rzęsiście ulice, zaopatrzone w sklepy i nęcące wystawy, wraz z ożywionym ruchem kołowym, stanowić będą serce nowego podziemnego Londynu. To podziemne miasto nie będzie pozbawione pewnych zalet. Będzie tam można chronić się przed zimnem i gorącem, przed wieczną prawie mgłą londyńską, a w razie wojny przed atakami z powietrza.

Miał 40 synów na swoją i ludzkości chwałę.

Pewien chłop w Szwecji pod Gledborgiem propaguje wśród swych sąsiadów ciekawą teorię uszczęśliwienia ludzkości.

Aby uratować ludzkość, trzeba nam genjuszów.

Ale genjusze rodzą się jeden na tysiące zwykłych śmiertelników.

Twórca nowej teorii, opartej zresztą na teorii prawdopodobieństwa uważa, że naszym zadaniem jest dostarczyć naturze owych tysięcy, zwykłych śmiertelników, a natura sama już z tego olbrzymiego materiału ludzkiego wybierać będzie niektóre jednostki i obdarzać je znamionami genjusza.

W myśl swej teorii ten 69-letni człowiek posiada już 40 własnych dzieci.

Z pierwszego małżeństwa urodziło mu się 10 chłopców i 6 dziewcząt, z drugiego małżeństwa 6 chłopców i 6 dziewcząt, a z trzeciego, które trwa jeszcze, jak dotąd 7 chłopców i 5 dziewcząt.

Teorja ta znajduje we wsiach okolicznych wielu naśladowców.

Zapiski.

Pierwiasłkowe przepisy pedagogiczne Komisji Edukacji Narodowej z lat 1773—1776 — wydał dr. Zygm. Kukulski Lublin 1923. — Wydanie jubileuszowe. Jest to zbiór dokumentów K. E. N. Obszerny wstęp daje obraz pracy K. E. N. w związku ze stanem szkolnictwa poprzednim w Polsce i w Europie. Dzieło naprawdę wartościowe, godne miejsca w każdej bibliotece. Wydane bardzo starannie na pięknym papierze pociąga czytelnika treścią, formą i drukiem. Naukową ocenę szczegółową pozostawiamy fachowcom, tu tylko podnieść należy, że lubelski komitet obchodu 150-letnicy ustanowienia K. E. N. i zgonu St. Konarskiego uczynił wszystko, by dzieło wypadło jak najlepiej.

I. K.

Nowe wydawnictwa. Księgarnia Gebethnera i Wolffa wypuściła w tych dniach szereg książek, a mianowicie: Fr. Rawity-Gawrońskiego — „Żydzi w historii i literaturze ludowej na Rusi“, porusza ciekawy temat stosunków wzajemnych ludu ruskiego i żydów na rubieżach dawnej Rzeczypospolitej Polskiej. Autor rozstrząsa między innymi kwestję Chazarów, przedstawia statystykę liczebności żydów w poszczególnych województwach, ich rolę w życiu ekonomicznym Rusi. Nakoniec dowiadujemy się z szeregu przykładów poezji ludowej ruskiej, jak stosunki owe odzwierciedliły się w literaturze.

„Studja socjologiczne“ Ludwika Krzywickiego, wydane w czterdziestolecie jego pracy naukowej, stanowią pierwszą serję zbioru pism, które zamierza ogłosić komitet jubileuszowy dla uczczenia znakomitego uczonego. Studja socjologiczne przedstawiają poważną wartość nie tylko dla nauki polskiej. Do dzieła dołączono bibliografię pism autora, świadcząca o jego wprost nieprawdopodobnej pracowitości.

Zygmunta Wasilewskiego charakterystyki pisarzy i dzieł pod wspólnym tytułem „Współcześni“ mają wedle autora „znaczenie pamiętnika wrażeń, których doznał przy zetknięciu się z pisarzami współczesnymi w Polsce“.

Autor „Kaer Chata“ Ferdynand Goetel dał nam świeże dowody swego talentu w ogłoszonym właśnie zbiorze nowel p. t. „Pamiętnik Karapeta“. Zawiera on jeszcze trzy opowiadania: „Kos na Pamirze“, „Komisja“ i „Samson i Dalila“, osnutę na tle stosunków Rosji po przewrocie bolszewickim.

Z nowych wydań notujemy jeszcze przepiękne, za serce chwytające „Pierwsze opowiadania“ Bolesława Prusa i drugie wydanie Zdzisława Dębickiego — „Książki i człowieka“, książeczki niezbędnej dla każdego inteligentnego człowieka.

Fr. Rawita Gawroński. — „Żydzi w historii i literaturze ludowej na Rusi. Nakład Gebethnera i Wolffa. Warszawa 1923. Stron 266.

Z Konarskich Zofja Bukowiecka. — Życie i prace przez Julję Kisielewską. Wydawnictwo Koła P. M. S. im. Z. Bukowieckiej. Warszawa 1923. Stron 27, z portretem Z. Bukowieckiej.

SPORT.

Stan mistrzostwa w Budapeszcie, M. T. K. — 22 punktów, U. T. E. — 20 F. T. C. i B. T. C. — po 18, Törekves, Vasas i „33“ — er — po 12, U. T. S. E. i Vivo — po 10, III Obwód — 9, Zuglo — 7 i Kispesti — 6 punktów.

Wielkie Towarzystwo lotnicze w Anglii. Cztery najpoważniejsze towarzystwa lotnicze, a to: Handley Page, Instone Co., Daimler i Marin Air Navig Co, połączyły się w jedno wielkie towarzystwo z kapitałem 2 milionów funtów szterlingów. Towarzystwo to zacznie swą czynność po Nowym Roku. Oczekuje się od niego wielkiego rozmachu angielskiej awiatyki.

Dyskwalifikacja za niewyzyskanie szans zwycięstwa. Amerykanin Bill Brennau został zdyskwalifikowany przez Związek bokserski za to, że niewykorzystał widocznych szans zwycięstwa, walcząc przeciwko Mikkemu. Suma 1800 dolarów, która jako nagroda miała być przeznaczona dla zwycięzcy została z tej przyczyny rozdzielona na cele filantropijne. Takto Amerykanie karzą za szwindle sportowe.

Tennisowy turniej międzynarodowy w Barcelonie. W turnieju tenisowym w Barcelonie, w którym brał udział wybitni przedstawiciele Hiszpanii, Austrii, Węgier i Francji, zyskał zwycięstwo w grze pojedynczej panów mistrz Węgier Kerling bijąc we finale Niemca Kreuzera 6 : 0 : 6 : 1 i 6 : 0. W grze podwójnej panów odniósł zwycięstwo również Kerling. Natomiast w grze podwójnej mieszanej zwyciężyła para Niemców Napael i Kleinschrott.

Sportowiec toruński z dnia 6. grudnia br. zawiera artykuły: Prace Polskiego Komitetu Olimpijskiego, Kiedy i jak rozgrywać mistrzostwo? Sporty zimowe, Olimpiada paryska a Pomorze, przegląd prasy. Program Olimpiady (ciąg dalszy), Sport w Łodzi i t. d.

Na raty!

NA GWIAZDKĘ I NOWY ROK

1670

Magazyn Konfekcji Damskiej

„Paryżanka“

Lwów, Pańska 22.

Na raty!

Suknie wełniane, Trykoty jedwabne, Płaszcze, swetry, bieliznę, pończochy itp. poleca najtaniej

Placę najwyższe ceny

za surowe

Lisy, Kuny, Tchórze, Borsuki

WYTWÓRNA WYROBÓW KUŚNIERSKICH

L. KUPFER, Lwów, Rynek 41.

Eleganckie ubrania

Kurtki
Raglany
i Palta

1671

z materiałów bielskich

Dom konfekcyjny

„PREMIER“

Lwów, Słowackiego 2.
naprzeciw głównej poczty.

Kopernika 23!!!

1678

KILIMY Gliniańskie w wielkim wyborze

oraz

WYROBY KOSZYKARSKIE

MEBLE salonowe, werandowe, łóżeczka bujaki, fotele, kanapy, kosze podróżne i stojaki na kwiaty. WALIZY, leżaki, KASETY rajfowe i rzeźbione polecają hurtownie i częściowo BRACIA HEGEDÜSS ul. Kopernika 23. filja Kętrzyńskiego 11.

Węgiel i koks górnośląski

pierwszorzędnych kopalń koncernu „CESARA WOLLHEIMA“

dostarcza

1683

„KARBO“ S. z o. p. LWÓW ul. Koper-
nika 19. telefon 868. —

Pończochy

i wszelkie trykotaże kupuje się najtaniej u firmy

PFAU, Lwów Rynek 19.

(bo wchód przez sień)

1661

Kierownictwo Rejonu Inżynierji Sap. Kowel
ogłasza

przetarg na roboty kominiarskie

w budynkach wojskowych garnizonu Włodzimierz.

Budynki wojskowe posiadają 2000 luftów.

Oferty należy oSTEMPLOWANE w kopertach zapieczętowa-
nych należy składać w biurze Rejonowego Kierownictwa Inż.
Sap. Kowel (w koszarach przy Szosie Brzeskiej) do godz. 12-
ej dnia 19. grudnia 1923 roku, poczem nastąpi komisyjne otwarcie
ofert.

Do oferty dołączyć:

1) Kwit na wpłacone do Kasy Skarbowej lub do Oddziału
Kasowo Buchalteryjnego Kierownictwa Inż. Sap. Rejonu Kowel
wadjum w wysokości 10,000.000 marek polskich.2) Deklarację, że warunki wykonywania robót kominiar-
skich są oferentowi znane.

3) Świadectwo fachowości.

Kierownictwo zastrzega sobie prawo przeprowadzenia do-
datkowego ustnego przetargu. 5285Blizsze informacje można otrzymać w biurze Kierowni-
ctwa Inż. Sap. Rejonu Kowel w godzinach urzędowych.Czas odnowić
przedpłatę.Zamówienia na
Superfosfaty mineralne
i Kostne,
sole potasowe kaluskie oraz saletrę chil.
na bardzo dogodnych warunkach spłaty przyjmuje już

BANK ROLNICZY S. A.

WE LWOWIE, oraz jego filja w JAROSŁAWIU. 179

Wyłączna reprezentacja i sprzedaż na Małopolskę i Wołyń największej
w b. Kongresówce fabryki superfosfatów Kieleckiego Tow. Akc. sztucz-
nych nawozów i innych przetworów chemicznych w Kielcach.Najsolidniej
Najtaniej sprzedaje„FUTRA“ 1692
„GRONOSTAJ“
Lwów. Akademicka 8.

Ogłoszenie.

Dyrekcja zakładu gazowego miejskiego we
Lwowie podaje do wiadomości, że Komisja wy-
brana w myśl uchwały Rady miejskiej ustano-
wiła na dniu 11. grudnia 1923 następujące ceny
gazu:1) gaz do oświetlenia i opalu Mp. 150 000 za 1 m³
2) gaz do motorów „ 130.000 za 1 m³Opłata za najem gazomierzy, została
podwyższona o 100%.Należności przypadające do zapłaty z tytułu
rachunków za miesiąc listopad 1923 bez względu
na termin odczytania stanu mierników, jak i na-
dal, mają być płacone według podwyższonej
taryfy. 5312Inkaso według tej taryfy rozpocznie się
z dniem 18. grudnia 1923.

Lwów, w grudniu 1923.

DYREKCJA ZAKŁADU GAZOWEGO MIEJSK.

Posady i prace.

Zarządca ekonomiczny ze
szkołą rolniczą w Dubla-
nach, obeznany dokładnie
z uprawą cukrowych bura-
ków z długoletnią praktyką
w większych majątkach, po-
szukuje posady od 1. sty-
cznia lub od 1. kwietnia
1924 r. Łaskawe zgłosze-
nia pod „R. P.“ do admi-
nistracji „Kurjera Lwowsk.“
we Lwowie. 5307Artur Smutny, stroiciel for-
tepianów, Chmielowskiego
5, przyjmuje strojenia i re-
paracje. 5313

Inserujcie

w

„KURJERZE
LWOWSKIM“

Różne.

Unieważniam skradziony
dokument wojskowy wy-
dany przez 1 pułk szwoleżer-
ów w Warszawie na imię
Mikołaj Dożahora w Białej
k/Czortkowa. 5306